ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 21ης Μαρτίου 2012*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα FS — Κακή πίστη του αιτούντος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]»

Στην υπόθεση Τ-227/09,

Feng Shen Technology Co. Ltd, με έδρα το Guieshan Township (Ταϊβάν), εκπροσωπούμενη από τους P. Rath και W. Festl-Wietek, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Jarosław Majtczak, κάτοικος Łódź (Πολωνία), εκπροσωπούμενος αρχικώς από τον J. Wyrwas και στη συνέχεια από τον J. Radłowski, δικηγόρους,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 1ης Απριλίου 2009 (υπόθεση R 529/2008-4), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Feng Shen Technology Co. Ltd και του Jarosław Majtczak,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe και M. van der Woude (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Ιουνίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Νοεμβρίου 2009,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του παρεμβαίνοντος που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Νοεμβρίου 2009,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την 1η Απριλίου 2010,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα ανταπαντήσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 2010,

κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 18ης Οκτωβρίου 2011,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα Feng Shen Technology Co. Ltd είναι ταϊβανέζικη εταιρία η οποία παράγει και διανέμει διάφορα είδη, μεταξύ των οποίων φερμουάρ. Είναι δικαιούχος, μεταξύ άλλων, διαφόρων ταϊβανέζικων σημάτων που έχουν καταχωρισθεί, ιδίως, για προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 26 του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και τα οποία αντιστοιχούν, μεταξύ άλλων, στην περιγραφή «φερμουάρ», συνίστανται δε στο ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

2 Το 2000 η προσφεύγουσα συνήψε εμπορικές σχέσεις με τον παρεμβαίνοντα Jarosław Majtczak που ασκούσε εμπορία στην Πολωνία υπό την εμπορική επωνυμία «P H U Berotex».

3 Στο πλαίσιο της ανταλλαγής ηλεκτρονικών επιστολών με την προσφεύγουσα, ο παρεμβαίνων αναφέρθηκε σε κατάλογό της στον οποίο απεικονίζονταν φερμουάρ. Τα τιμολόγια που εξέδιδε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της εμπορικής της σχέσεως με τον παρεμβαίνοντα έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα, συνοδευόμενα από το σύμβολο ®.

4 Η εμπορική σχέση της προσφεύγουσας με τον παρεμβαίνοντα έληξε τον Ιανουάριο του 2005.

5 Η προσφεύγουσα κατέφυγε σε άλλο διανομέα όσον αφορά την Πολωνία, ήτοι στην εταιρία Pik Foison sp. z o.o. που είχε συσταθεί το 2004.

6 Στις 7 Ιουνίου 2005, ο παρεμβαίνων υπέβαλε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος ενώπιον του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].

7 Το σήμα για το οποίο στις 15 Μαΐου 2006 ζητήθηκε καταχώριση υπό τον αριθμό 4431391, όσον αφορά προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στην κλάση 26 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας και αντιστοιχούν στην περιγραφή «φερμουάρ», είναι το ακόλουθο εικονιστικό σημείο:

8 Στις 29 Σεπτεμβρίου και στις 2 Οκτωβρίου 2006, τα πολωνικά τελωνεία κατέσχεσαν από την Pik Foison, κατ' αίτηση του παρεμβαίνοντος, παρτίδες φερμουάρ που έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα.

9 Στις 17 Οκτωβρίου 2006, η προσφεύγουσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 [νυν άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009], αίτηση για την κήρυξη της ακυρότητας του καταχωρισθέντος υπό τον αριθμό 4431391 σήματος για τον λόγο ότι ο παρεμβαίνων τελούσε σε κακή πίστη όταν κατέθεσε την αίτηση σήματος. Η προσφεύγουσα υποστήριξε ιδίως ότι ο παρεμβαίνων γνώριζε ότι η ίδια χρησιμοποιούσε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σημείο αποτελούμενο από τα κεφαλαία γράμματα «F» και «S» ως σήμα για φερμουάρ, η δε αίτηση καταχωρίσεως του επίδικου σήματος είχε υποβληθεί με σκοπό να εμποδίσει τη χρήση αυτή.

10 Στις 24 Ιανουαρίου 2008, το τμήμα ακυρώσεων εξέδωσε απόφαση με την οποία απέρριπτε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας.

11 Στις 25 Μαρτίου 2008, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.

12 Με απόφαση της 1ης Απριλίου 2009 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Επισήμανε καταρχάς ότι η έννοια της κακής πίστεως δεν ορίζεται από τον νόμο και ότι πρόκειται, εν γένει, για συμπεριφορά αντίθετη στα χρηστά συναλλακτικά ήθη.

13 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε κατόπιν ότι ο αιτών μπορεί να ενεργεί κακοπίστως όταν καταθέτει αίτηση σήματος ενώ γνωρίζει, λόγω των άμεσων σχέσεων που διατηρεί με τρίτο, ότι ο τελευταίος χρησιμοποιεί καλοπίστως και νομίμως το ίδιο σήμα για όμοια προϊόντα ή υπηρεσίες εκτός του εδάφους της Ένωσης. Το τμήμα προσφυγών διευκρίνισε, συναφώς, ότι το βάρος αποδείξεως όσον αφορά την ύπαρξη αυτής της κακής πίστεως βαρύνει εκείνον που ζητεί την ακύρωση του κοινοτικού σήματος.

14 Το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει εν προκειμένω αυτήν την κακή πίστη. Συναφώς, επικαλέστηκε τους ακόλουθους έξι λόγους.

15 Πρώτον, τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα δεν είναι οπτικώς όμοια με το επίδικο σήμα, η δε προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι είχε χρησιμοποιήσει τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα πριν την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος (σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

16 Δεύτερον, η προσφεύγουσα περιοριζόταν στην κατασκευή φερμουάρ για τον παρεμβαίνοντα, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του τελευταίου (σημείο 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Τρίτον, ο παρεμβαίνων άρχισε να διαθέτει ο ίδιος στο εμπόριο τα φερμουάρ τα οποία έφεραν το σημείο που αντιστοιχούσε στο επίδικο σήμα στην Πολωνία το 2000, θέτοντας σε αυτά το σημείο που προστατευόταν πλέον ως κοινοτικό σήμα στην Πολωνία (σημεία 19 και 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

18 Τέταρτον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι είχε αποπειραθεί, μεταξύ του 2000 και του 2005, να εμπορευθεί η ίδια τα φερμουάρ της στην Ένωση (σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

19 Πέμπτον, η προσφεύγουσα δεν εκδήλωσε ενδιαφέρον για την προστασία ενός σημείου αποτελούμενου από το σύνολο κεφαλαίων γραμμάτων «FS» στην Ένωση πριν την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως καταχωρίσεως του επίδικου σήματος (σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

20 Έκτον, ο παρεμβαίνων δεν είχε νομική υποχρέωση να ενημερώσει εκ των προτέρων την προσφεύγουσα για την πρόθεσή του να ζητήσει την καταχώριση του επίδικου σήματος (σημείο 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

21 Βάσει των ως άνω σκέψεων, το τμήμα προσφυγών συμπέρανε, στην αιτιολογική σκέψη 24 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο παρεμβαίνων δεν είχε ενεργήσει κακοπίστως όταν υπέβαλε την αίτηση καταχωρίσεως.

Διαδικασία και αιτήματα

22 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να κηρύξει άκυρο το επίδικο σήμα·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

23 Το ΓΕΕΑ και ο παρεμβαίνων ζητούν, κατ' ουσίαν, από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί των εγγράφων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

24 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ αμφισβήτησε το παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ήτοι των εγγράφων που δεν περιλαμβάνονταν στον φάκελο του ΓΕΕΑ και τα οποία επισυνάφθηκαν από την προσφεύγουσα και τον παρεμβαίνοντα στο υπόμνημα απαντήσεως και στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, πλην των εγγράφων που προσκομίσθηκαν σε απάντηση των ερωτήσεων που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο.

25 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ασκούμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή έχει ως σκοπό τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών κατά την έννοια του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009) και ότι, στο πλαίσιο της ακυρωτικής δίκης, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως πρέπει να εκτιμάται βάσει των πραγματικών και νομικών στοιχείων που υφίσταντο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της πράξεως. Έτσι, κατά πάγια νομολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να επανεξετάσει τα πραγματικά περιστατικά βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν για πρώτη φορά ενώπιόν του. Ειδικότερα, η αποδοχή τέτοιων στοιχείων θα αντέβαινε στο άρθρο 135, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κατά το οποίο τα υπομνήματα των διαδίκων δεν μπορούν να τροποποιήσουν το αντικείμενο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαφοράς [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Νοεμβρίου 2009, T-162/08, Frag Comercio Internacional κατά ΓΕΕΑ — Tinkerbell Modas (GREEN by missako), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

26 Εξ αυτού συνάγεται ότι τα έγγραφα που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα και τον παρεμβαίνοντα για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, συνημμένως στο υπόμνημα απαντήσεως και στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη και πρέπει κατά συνέπεια να απορριφθούν.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

27 Η προσφεύγουσα προβάλλει ένα μόνο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

28 Κατά την προσφεύγουσα, στοιχειοθετείται κακή πίστη κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως όταν ο αιτών επιδιώκει, διά της καταχωρίσεως του σήματος, να «σφετερισθεί» το σήμα τρίτου με τον οποίο είχε συμβατικές ή προσυμβατικές σχέσεις. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η συνολική συμπεριφορά του παρεμβαίνοντος έχει αυτόν τον κακόπιστο χαρακτήρα. Υπογραμμίζει, ιδίως, ότι η ίδια χρησιμοποιούσε τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2000 και ότι ο παρεμβαίνων ήταν ενήμερος για τη χρήση αυτή.

29 Το ΓΕΕΑ φρονεί ότι δεν αποδεικνύεται ότι η καταχώριση του επίδικου σήματος είχε ως μόνο σκοπό να εμποδίσει την προσφεύγουσα να εισαγάγει στην Ένωση προϊόντα τα οποία έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα. Ειδικότερα, ο παρεμβαίνων είχε προβεί σε πραγματική χρήση του επίδικου σήματος για τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως των προϊόντων του.

30 Ο παρεμβαίνων αρνείται ότι είχε γνώση των προγενεστέρων ταϊβανέζικων σημάτων για φερμουάρ. Υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα κατασκεύαζε φερμουάρ βάσει των προδιαγραφών που της έθετε. Προσθέτει ότι δημιούργησε το επίδικο σήμα τον Δεκέμβριο του 1999 και προωθεί το σήμα αυτό στην πολωνική αγορά από το 2000.

31 Πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι το καθεστώς του κοινοτικού σήματος στηρίζεται στην αρχή ότι στον πρώτο καταθέτη απονέμεται αποκλειστικό δικαίωμα, αρχή η οποία διατυπώνεται στο άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009). Δυνάμει της αρχής αυτής, ένα σήμα μπορεί να καταχωρισθεί ως κοινοτικό μόνον εφόσον τούτο δεν εμποδίζεται από προγενέστερο σήμα, είτε πρόκειται, ιδίως, για κοινοτικό σήμα είτε για σήμα καταχωρισθέν εντός κράτους μέλους ή από την Υπηρεσία Πνευματικής Ιδιοκτησίας της Benelux είτε για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως η οποία παράγει αποτελέσματα εντός κράτους μέλους είτε ακόμη για σήμα που έχει αποτελέσει αντικείμενο διεθνούς καταχωρίσεως η οποία παράγει αποτελέσματα εντός της Ενώσεως. Αντιθέτως, το γεγονός και μόνον της χρήσεως από τρίτον ενός μη καταχωρισθέντος σήματος δεν εμποδίζει την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος του ίδιου ή όμοιου σήματος για τα ίδια ή για όμοια προϊόντα ή υπηρεσίες. Το ίδιο ισχύει καταρχήν για τη χρήση από τρίτον ενός σήματος που έχει καταχωρισθεί εκτός Ενώσεως.

32 Ο κανόνας αυτός καθίσταται λιγότερο απόλυτος ιδίως με το άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δυνάμει του οποίου το κοινοτικό σήμα κηρύσσεται άκυρο, ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται ενώπιον του ΓΕΕΑ ή ύστερα από άσκηση ανταγωγής στο πλαίσιο αγωγής για παραποίηση/απομίμηση, όταν ο αιτών τελούσε σε κακή πίστη κατά την κατάθεση της αιτήσεως σήματος. Εναπόκειται στον αιτούντα την κήρυξη της ακυρότητας, ο οποίος προτίθεται να βασιστεί στον συγκεκριμένο λόγο, να αποδείξει τις περιστάσεις από τις οποίες μπορεί να συναχθεί ότι ο δικαιούχος κοινοτικού σήματος τελούσε σε κακή πίστη κατά την κατάθεση της αιτήσεως καταχωρίσεως του εν λόγω σήματος.

33 Στην απόφαση της 11ης Ιουνίου 2009, C-529/07, Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Συλλογή 2009, σ. I-4893, στο εξής: απόφαση Lindt Goldhase), το Δικαστήριο παρέχει διευκρινίσεις όσον αφορά το πώς πρέπει να ερμηνεύεται η έννοια της κακής πίστεως του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Έτσι, στη σκέψη 53 της ως άνω αποφάσεως, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η κακή πίστη του αιτούντος, κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων της προκειμένης υποθέσεως, και ιδίως:

— του γεγονότος ότι ο αιτών την καταχώριση γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει ότι ένας τρίτος χρησιμοποιεί για το ίδιο ή όμοιο προϊόν, σ' ένα τουλάχιστον κράτος μέλος, ίδιο ή όμοιο σημείο που μπορεί να οδηγήσει σε σύγχυση με το σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση·

— της προθέσεως του αιτούντος να εμποδίσει τον ως άνω τρίτο να εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το σημείο αυτό·

— του βαθμού νομικής προστασίας που παρέχεται στο σημείο του τρίτου και στο σημείο του οποίου ζητείται η καταχώριση.

34 Ακόμη, το Δικαστήριο επισήμανε, στην απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 33 ανωτέρω (σκέψη 44), ότι η πρόθεση να παρεμποδιστεί η διάθεση ενός προϊόντος στο εμπόριο μπορεί, υπό ορισμένες περιστάσεις, να είναι δηλωτική της κακής πίστεως του αιτούντος. Τούτο συμβαίνει ιδίως όταν αποδεικνύεται εκ των υστέρων ότι αυτός υπέβαλε την αίτηση καταχωρίσεως ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος χωρίς να έχει πρόθεση να το χρησιμοποιήσει, με σκοπό απλώς να εμποδίσει την είσοδο ενός τρίτου στην αγορά.

35 Αντιστρόφως, από την απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 33 ανωτέρω (σκέψεις 48 και 49), προκύπτει ότι ο αιτών μπορεί να επιδιώκει θεμιτό σκοπό και στην περίπτωση που επιθυμεί να προφυλαχθεί έναντι της απόπειρας τρίτου ο οποίος με την πρόσφατη άφιξή του στην αγορά προσπαθεί να εκμεταλλευθεί τη φήμη του σημείου του αιτούντος.

36 Πάντως, από τη διατύπωση της αποφάσεως Lindt Goldhase, σκέψη 33 ανωτέρω, προκύπτει ότι οι ανωτέρω απαριθμούμενοι παράγοντες έχουν απλώς ενδεικτικό χαρακτήρα και εντάσσονται σε ένα σύνολο στοιχείων που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να κριθεί αν τυχόν υπάρχει κακή πίστη του αιτούντος την καταχώριση κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως της αιτήσεως.

37 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών στηρίχθηκε στους έξι λόγους που παρατέθηκαν στη σκέψη 14 ανωτέρω προκειμένου να διαπιστώσει ότι δεν συνέτρεχε κακή πίστη του παρεμβαίνοντος. Οι λόγοι αυτοί πρέπει συνεπώς να εξετασθούν υπό το φως των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

38 Έτσι, πρώτον, η διαπίστωση, στο σημείο 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίδικο σήμα είχε σαφή διαφορά από τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα είναι απλώς το προϊόν μιας πρόχειρης οπτικής συγκρίσεως των γραφιστικών στοιχείων των δύο σημάτων.

39 Κατά πάγια νομολογία όμως, η ταύτιση ή η ομοιότητα μεταξύ δύο σημείων, στην οποία αναφέρεται η απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 33 ανωτέρω (σκέψη 53), πρέπει να εξετάζεται με βάση την οπτική, φωνητική και εννοιολογική ομοιότητά τους. Επιπλέον, η εξέταση αυτή πρέπει να στηρίζεται στη

συνολική εντύπωση που προκαλούν τα επίμαχα σήματα, λαμβανομένων υπόψη ιδίως των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2007, C-334/05 P, ΓΕΕΑ κατά Shaker, Συλλογή 2007, σ. I-4529, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

40 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε σφάλμα αποφαινόμενο ότι δεν υπήρχε ταύτιση ή ομοιότητα μεταξύ του επίδικου σήματος και των προγενέστερων ταϊβανέζικων σημάτων χωρίς να πραγματοποιήσει σφαιρική ανάλυση όλων των κρίσιμων στοιχείων και, ιδίως, χωρίς να εξετάσει τη φωνητική και εννοιολογική ομοιότητα μεταξύ των δύο αυτών σημάτων. Εν προκειμένω, η ανάλυση αυτή επιβαλλόταν και για τον πρόσθετο λόγο ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η κατάσχεση των προϊόντων που έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα, στην οποία προέβησαν οι πολωνικές τελωνειακές αρχές κατ' αίτηση του δικαιούχου του επίδικου σήματος, καταδεικνύει ότι τα δύο αυτά σήματα είναι πράγματι όμοια σε σημείο που να δημιουργούν κίνδυνο συγχύσεως.

41 Δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση του τμήματος προσφυγών στην αιτιολογική σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι η ίδια περιοριζόταν στην κατασκευή φερμουάρ σύμφωνα με τις οδηγίες του παρεμβαίνοντος. Υποστηρίζει ότι παρέδιδε στον παρεμβαίνοντα φερμουάρ που έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα, όπως απεικονίζονταν στον εμπορικό της κατάλογο.

42 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι ο εμπορικός κατάλογος που προσκόμισε η προσφεύγουσα συνημμένως στο δικόγραφο της προσφυγής της περιλαμβάνει πράγματι φερμουάρ που έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα και ότι, σε ηλεκτρονική επιστολή της 19ης Δεκεμβρίου 2000, ο παρεμβαίνων αναφέρθηκε σε κατάλογο της προσφεύγουσας για να παραγγείλει φερμουάρ.

43 Υπ' αυτές τις συνθήκες, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τον παρεμβαίνοντα να προσκομίσει όλα τα έγγραφα που μπορούσαν να στηρίξουν τον ισχυρισμό ότι κοινοποιούσε στην προσφεύγουσα τις προδιαγραφές βάσει των οποίων έπρεπε να γίνει η κατασκευή των φερμουάρ. Ο παρεμβαίνων ανταποκρίθηκε στην ερώτηση αυτή προσκομίζοντας κάποια τιμολόγια και παραπέμποντας στα έγγραφα της δικογραφίας. Τα έγγραφα αυτά όμως δεν περιέχουν τεχνικές ή εμπορικές προδιαγραφές. Ιδίως δεν περιέχουν στοιχεία που να δείχνουν ότι ο παρεμβαίνων ζήτησε από την προσφεύγουσα να θέσει στα φερμουάρ το επίδικο σήμα.

44 Επομένως, πρέπει να συναχθεί ότι η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι η προσφεύγουσα κατασκεύαζε φερμουάρ σύμφωνα με τις οδηγίες του παρεμβαίνοντος δεν αποδεικνύεται από τα στοιχεία της δικογραφίας.

45 Τρίτον, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 19 και 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το 2000 ο παρεμβαίνων άρχισε να εμπορεύεται στην Πολωνία τα φερμουάρ τα οποία έφεραν το σημείο που αντιστοιχούσε στο επίδικο σήμα. Επομένως, ο παρεμβαίνων έκανε γνωστό το σήμα αυτό στην Ένωση.

46 Εντούτοις, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν συνάγεται ότι ο παρεμβαίνων χρησιμοποίησε πράγματι το επίδικο σήμα για να το θέσει σε προϊόντα, είτε πριν είτε μετά την ημερομηνία της αιτήσεως καταχωρίσεως. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ διευκρίνισε ότι η διαβεβαίωση που περιέχεται στην αιτιολογική σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τη χρήση του επίδικου σήματος βασιζόταν απλώς σε δηλώσεις του παρεμβαίνοντος και όχι σε αντικειμενική διαπίστωση πραγματικών περιστατικών.

47 Συνεπώς, η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών όσον αφορά την πραγματική χρήση του επίδικου σήματος, το βάσιμο της οποίας αμφισβητήθηκε από την προσφεύγουσα και η οποία είναι κρίσιμη για την εκτίμηση της προθέσεως που είχε ο παρεμβαίνων (βλ. σκέψεις 34 και 35 ανωτέρω), δεν αποδεικνύεται από τα στοιχεία της δικογραφίας.

48 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, παρά τα όσα διαπιστώθηκαν στο σημείο 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως, επώλησε φερμουάρ στην Πολωνία μεταξύ 2000 και 2005. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, αφενός, ο ισχυρισμός αυτός της προσφεύγουσας αποδεικνύεται από στοιχεία που προσκόμισε, και, αφετέρου, επιβεβαιώνεται από τον παρεμβαίνοντα, ο οποίος διευκρίνισε, με την απάντησή του σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι είχε αποφασίσει να διακόψει τις εμπορικές σχέσεις του με την προσφεύγουσα διότι η τελευταία είχε αρχίσει να τον ανταγωνίζεται στην πολωνική αγορά μέσω της Pik Foison. Στο πλαίσιο αυτό, κατά την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία αποδείχθηκε ότι το 2004 η προσφεύγουσα επώλησε στην Pik Foison διάφορα φορτία φερμουάρ που έφεραν τα προγενέστερα ταϊβανέζικα σήματα.

49 Εξ αυτού συνάγεται ότι η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών ότι η προσφεύγουσα δεν είχε πραγματοποιήσει πωλήσεις φερμουάρ στην Ένωση μεταξύ 2000 και 2005 διαψεύδεται από τα στοιχεία της δικογραφίας. Η διαπίστωση αυτή όμως είναι κρίσιμη για την εκτίμηση των εμπορικών προσπαθειών της προσφεύγουσας και του παρεμβαίνοντος στην Ένωση και, κατά συνέπεια, της προθέσεως του τελευταίου.

50 Κατόπιν των ανωτέρω, συνάγεται ότι τέσσερις από τους έξι λόγους που έγιναν δεκτοί από το τμήμα προσφυγών δεν βασίζονται σε εξέταση του συνόλου των κρίσιμων στοιχείων, όπως απαιτείται από την απόφαση Lindt Goldhase, σκέψη 33 ανωτέρω (σκέψη 53), και δεν αποδεικνύονται από τα στοιχεία της δικογραφίας ή βασίζονται σε ανακριβείς διαπιστώσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά.

51 Ως προς τους άλλους δύο λόγους, διαπιστώνεται ότι δεν αρκούν, από μόνοι τους, για να καθοριστεί αν ο παρεμβαίνων τελούσε σε κακή πίστη όταν κατέθεσε την αίτησή του για την καταχώριση κοινοτικού σήματος. Ειδικότερα, η πρόθεση που είχε ο παρεμβαίνων όταν κατέθεσε την εν λόγω αίτηση δεν μπορεί να προσδιοριστεί με βάση το ότι η προσφεύγουσα δεν είχε εκδηλώσει ενδιαφέρον για την προστασία των προγενεστέρων ταϊβανέζικων σημάτων στην Ένωση και ότι ο παρεμβαίνων δεν είχε νομική υποχρέωση να ενημερώσει εκ των προτέρων την προσφεύγουσα για την αίτησή του για την καταχώριση κοινοτικού σήματος.

52 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών δεν μπορούσε, στηριζόμενο στους λόγους αυτούς, να προβεί στη διαπίστωση ότι ο παρεμβαίνων δεν τελούσε σε κακή πίστη και να απορρίψει την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα.

53 Πρέπει επομένως να γίνει δεκτός ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του αιτήματος για την κήρυξη της ακυρότητας του επίδικου σήματος

54 Εκ προοιμίου παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα, ζητώντας από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει την ακυρότητα του επίδικου σήματος, υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, αίτημα μεταρρυθμίσεως προκειμένου να εκδώσει το Γενικό Δικαστήριο την απόφαση που έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών [βλ., επ' αυτού, απόφαση του Πρωτοδικείου της 4ης Οκτωβρίου 2006, T-190/04, Freixenet κατά ΓΕΕΑ (Μορφή λευκής φιάλης της οποίας η επιφάνεια καλύπτεται με σμύριδα), που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 16 και 17]. Ως εκ τούτου, παρά τα όσα υποστηρίζει το ΓΕΕΑ, το αίτημα αυτό είναι παραδεκτό.

55 Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι η εξουσία μεταρρυθμίσεως δεν συνεπάγεται απονομή στο Γενικό Δικαστήριο της εξουσίας να υποκαθιστά την κρίση του τμήματος προσφυγών με τη δική του κρίση ούτε να αποφαίνεται επί ζητήματος ως προς το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί το εν λόγω τμήμα. Η άσκηση της εξουσίας μεταρρυθμίσεως πρέπει επομένως, καταρχήν, να περιορίζεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο, έχοντας ελέγξει την κρίση του τμήματος

προσφυγών, είναι σε θέση να κρίνει, βάσει των αποδειχθέντων πραγματικών και νομικών στοιχείων, ποια απόφαση έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών (απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουλίου 2011, C-263/09 P, Edwin κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2011, σ. I-5853, σκέψη 72).

56 Εν προκειμένω, τα στοιχεία που αποδεικνύονται στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν επιτρέπουν να καθοριστεί ποια απόφαση έπρεπε να είχε λάβει το τμήμα προσφυγών. Ειδικότερα, ενώ τα στοιχεία αυτά δεν δικαιολογούν την κρίση ότι ο παρεμβαίνων δεν τελούσε σε κακή πίστη, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω στο πλαίσιο της εξετάσεως του αιτήματος ακυρώσεως, δεν δικαιολογούν από μόνα τους ούτε την αντίθετη κρίση.

57 Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να απορριφθεί το αίτημα μεταρρυθμίσεως της προσφεύγουσας με το οποίο ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο να κηρύξει άκυρο το επίδικο σήμα.

Επί των δικαστικών εξόδων

58 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της προσφεύγουσας.

59 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα. Εν προκειμένω, ο παρεμβαίνων θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 1ης Απριλίου 2009 (υπόθεση R 529/2008-4).

2) Το ΓΕΕΑ φέρει, πέρα από τα δικαστικά του έξοδα, τα δικαστικά έξοδα της Feng Shen Technology Co. Ltd.

3) Ο Jarosław Majtczak φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Μαρτίου 2012.

(υπογραφές)